

Αριθμός 700/2006

Η Επιτροπή Αναστολών του Συμβουλίου της Επικρατείας

(άρθρο 52 του π.δ/τος 18/1989, όπως αντικαταστάθηκε με
το άρθρο 35 του ν. 2721/1999)

Συνεδρίασε σε συμβούλιο στις 22 Μαΐου 2006, με την εξής σύνθεση: Μ. Βροντάκης, Αντιπρόεδρος, Πρόεδρος του Δ' Τμήματος, Π. Κοτσώνης, Δ. Γρατσιάς, Σύμβουλοι. Ως Γραμματέας έλαβε μέρος η Α. Τριάδη, Γραμματέας του Δ' Τμήματος.

Για να αποφασίσει σχετικά με την από 4 Νοεμβρίου 2005 αίτηση:

του ... του ..., κατοίκου ...,

κατά του Υπουργού Δημόσιας Τάξης.

Με την αίτηση αυτή ο αιτών επιδιώκει να ανασταλεί η εκτέλεση του υπ' αριθμ. 330705/1-α/31.10.2005 υπηρεσιακού σημειώματος (διαταγής) της Διεύθυνσης Ασφαλείας Θεσσαλονίκης να μεταβεί στο Κέντρο Υποδοχής και Φιλοξενίας Αιτούντων Άσυλο (Κ.Υ. ΚΟΚΚΙΝΟΥ – ΠΗΛΟΥ), καθώς και κάθε άλλης σχετικής πράξης ή παράλειψης της Διοικήσεως.

Ο Πρόεδρος του Δ' Τμήματος, για να κριθεί η πιο πάνω αίτηση, συγκρότησε την Επιτροπή, η οποία προβλέπεται από το άρθρο 52 του π.δ. 18/1989 (ΦΕΚ 8 τ.Α), όπως αυτό έχει αντικατασταθεί με το άρθρο 35 του ν. 2721/1999 (ΦΕΚ 112 τ.Α).

Κατά τη συνεδρίασή της η Επιτροπή άκουσε τον Εισηγητή, Σύμβουλο Δ. Γρατσιά.

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα

Σκέφθηκε κατά το Νόμο

1. Επειδή για την άσκηση της κρινομένης αιτήσεως έχει καταβληθεί το νόμιμο παράβολο (1812079 και 6434389/2005 ειδικά έντυπα παραβόλου).

2. Επειδή ο αιτών, ο οποίος είναι υπήκοος Αρμενίας, εισήλθε λάθρα στην Ελλάδα, την 14.10.2005 και υπέβαλε, την 31.10.2005, στην Υποδιεύθυνση Αλλοδαπών της Διευθύνσεως Ασφαλείας Θεσσαλονίκης, αίτηση αναγνωρίσεώς του ως πρόσφυγα υπό την έννοια της Διεθνούς Συμβάσεως της Γενεύης. Αυθημερόν εκδόθηκε η 330705/1-α'/31.10.2005 πράξη («υπηρεσιακό σημείωμα») του Διευθυντή του Τμήματος Αλλοδαπών Θεσσαλονίκης, με την οποία: α) Καθορίσθηκε ως τόπος διαμονής του αιτούντος το Κέντρο Υποδοχής και Φιλοξενίας Αιτούντων Άσυλο, το οποίο βρίσκεται στον Κοκκινοπηλό Ελασσόνος Λαρίσης, β) Διετάχθη ο αιτών να μεταβεί, εντός πενθημέρου, στο ως άνω Κέντρο και να παραμείνει εκεί καθ' όλη τη διάρκεια της διαδικασίας εξετάσεως του αιτήματός του από

την Αστυνομική Διεύθυνση Λαρίσης και γ) Ορίσθηκε ότι « σε περίπτωση αυθαίρετης απομάκρυνσής του από το Κέντρο θα διακοπεί η διαδικασία εξέτασης του αιτήματός του, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 2 παράγραφος 8 του Π.Δ. 61/1999 ». Με την κρινόμενη αίτηση, ορθώς ερμηνευόμενη, ζητείται ήδη η αναστολή εκτέλεσως της ως άνω πράξεως του Διευθυντή του Τμήματος Αλλοδαπών Θεσσαλονίκης, κατά το μέρος που επιβάλλει στον αιτούντα την υποχρέωση, επί ποινή διακοπής της διαδικασίας εξετάσεως του αιτήματός του, να μεταβεί και να παραμείνει, μέχρι πέρατος της διαδικασίας αυτής, στο προαναφερθέν Κέντρο.

3. Επειδή κατά της προσβαλλομένης πράξεως έχει ασκηθεί από τον αιτούντα αίτηση ακυρώσεως, για την οποία ορίσθηκε δικάσιμος, κατόπιν αναβολής, η 6.2.2007.

4. Επειδή, με την από 12.4.2006 προσωρινή διαταγή του Προέδρου του Δ' Τμήματος ανεστάλη η εκτέλεση της προσβαλλομένης πράξεως μέχρις εκδόσεως αποφάσεως της Επιτροπής Αναστολών επί της κρινομένης αιτήσεως.

5. Επειδή, κατά τα οριζόμενα στις παραγράφους 6 και 7 του άρθρου 52 του Π.Δ. 18/1989 «Κωδικοποίηση διατάξεων νόμων για το Συμβούλιο της Επικρατείας» (Α' 8), όπως ισχύει μετά την αντικατάστασή του με το άρθρο 35 του Ν. 2721/1999 (Α' 112), προϋπόθεση αποδοχής, από την Επιτροπή Αναστολών του Συμβουλίου της Επικρατείας, της ασκηθείσης ενώπιόν της αιτήσεως αναστολής εκτελέσεως αποτελεί, είτε η διαπίστωση ότι η εκτέλεση της προσβαλλομένης πράξεως προκαλεί στον αιτούντα βλάβη, η οποία θα είναι αδύνατον ή, τουλάχιστον, δυσχερές να επανορθωθεί σε περίπτωση αποδοχής της ασκηθείσης κατά της πράξεως αυτής αιτήσεως ακυρώσεως, είτε η κρίση ότι η εν λόγω αίτηση ακυρώσεως παρίσταται ως προδήλως βάσιμη. Στην παράγραφο 8, εξ άλλου, του αυτού άρθρου 52 ορίζεται ότι η Επιτροπή Αναστολών του Συμβουλίου της Επικρατείας «εκτός από την αναστολή εκτέλεσης της προσβαλλόμενης πράξης, μπορεί να διατάξει και κάθε άλλο, κατά περίπτωση, κατάλληλο μέτρο, χωρίς να δεσμεύεται από τις προτάσεις των διαδίκων».

6. Επειδή η Διεθνής Σύμβαση περί της Νομικής Καταστάσεως των Προσφύγων, υπογραφείσα στη Γενεύη την 28.7.1951 και κυρωθείσα με το ΝΔ 3989/1959 (Α' 201), ορίζει στο άρθρο 1Α παράγραφος 2 (όπως η διάταξη αυτή τροποποιήθηκε με το άρθρο 1 παράγραφος 2 του Πρωτοκόλλου της Νέας Υόρκης της 31.1.1967, κυρωθέντος με τον Α.Ν. 389/1968, Α' 125) ότι ως «πρόσφυγας» νοείται, μεταξύ άλλων, και κάθε πρόσωπο, το οποίο «συνεπεία δικαιολογημένου φόβου διώξεως λόγω φυλής, θρησκείας, εθνικότητας, κοινωνικής τάξεως ή πολιτικών πεποιθήσεων ευρίσκεται εκτός της χώρας, της οποίας έχει την υπηκοότητα και δεν δύναται ή λόγω του φόβου τούτου δεν επιθυμεί να απολαύη της προστασίας της Χώρας ταύτης». Η αυτή Διεθνής Σύμβαση ορίζει στο άρθρο 26 ότι « πάσα συμβαλλομένη Χώρα θα επιφυλάσσει εις τους νομίμως διαμένοντας επί του εδάφους αυτής πρόσφυγας, το δικαίωμα (...) εκλογής του τόπου διαμονής αυτών (...), υπό την επιφύλαξιν τυχόν υπάρξεως κανόνων εφαρμοζομένων, υπό τας ιδίας συνθήκας, εις αλλοδαπούς εν

γένει», ενώ στο άρθρο 31, τιτλοφορούμενο «Πρόσφυγες παρανόμως διαμένοντες επί του εδάφους της χώρας της εισδοχής», προβλέπει τα εξής: «1. Αι Συμβαλλόμενοι Χώροι δεν θα επιβάλλουν ποινικές κυρώσεις εις πρόσφυγας λόγω παρανόμου εισόδου ή διαμονής, εάν ούτοι, προερχόμενοι απ' ευθείας εκ χώρας ένθα η ζωή ή η ελευθερία αυτών ηπειλείτο, εν τη εννοία του άρθρου 1, εισέρχονται ή ευρίσκονται ήδη επί του εδάφους αυτών άνευ αδείας, υπό την επιφύλαξιν, πάντως, ότι ούτοι αφ' ενός μεν θα παρουσιασθούν αμελλητί εις τας αρχάς, αφ' ετέρου δε θα δώσουν επαρκείς εξηγήσεις περί της παρανόμου αυτών εισόδου ή διαμονής. 2. Αι Συμβαλλόμενοι Χώροι θα εφαρμόζουν επί των κινήσεων των προσφύγων τούτων μόνον τα απαραίτητα περιοριστικά μέτρα. Τα περιοριστικά μέτρα θα εφαρμόζονται μόνον μέχρις ότου ρυθμισθή το καθεστώς των επί του εδάφους της χώρας της εισδοχής ευρισκομένων προσφύγων (...) ». Εξ άλλου, ο Ν. 1975/1991, τιτλοφορούμενος «Είσοδος - έξοδος, παραμονή, εργασία, απέλαση αλλοδαπών, διαδικασία αναγνώρισεως αλλοδαπών προσφύγων κ.λπ.» (Α' 184), ορίζει στο άρθρο 25 (αντικατασταθέν με το άρθρο 2 του Ν. 2452/1996, Α' 283 και διατηρηθέν σε ισχύ με το άρθρο 72 περίπτωση α' του μεταγενεστέρου περί αλλοδαπών Ν. 2910/2001, Α' 91) τα εξής: «1. (...) Ο αλλοδαπός που βρίσκεται καθ' οιονδήποτε τρόπο στο Ελληνικό έδαφος, αναγνωρίζεται ύστερα από αίτησή του ως πρόσφυγας και του παρέχεται άσυλο, εφόσον στα πρόσωπό του συντρέχουν οι προϋποθέσεις του άρθρου ΙΑ της από 28.7.1951 Διεθνούς Σύμβασης της Γενεύης "περί της νομικής καταστάσεως των προσφύγων" (ν.δ. 3989/1959, ΦΕΚ 209 Α'), όπως τροποποιήθηκε με το από 31.1.1967 Πρωτόκολλο της Νέας Υόρκης (α.ν. 389/1968, ΦΕΚ 125 Α'). 2. Κατά προτεραιότητα και με ταχύρρυθμη διαδικασία εξετάζεται κατ' ουσία αίτηση ασύλου που: α). Είναι προδήλως αβάσιμη, οι δε περί διώξεων ισχυρισμοί του αιτούντος είναι σαφώς ανυπόστατοι, δόλιοι ή καταχρηστικοί των διαδικασιών του ασύλου. β). Ο αιτών προέρχεται από τρίτη ασφαλή χώρα (...). 3. Με τη διαδικασία της προηγούμενης παραγράφου του παρόντος άρθρου εξετάζεται και η αίτηση ασύλου που υποβάλλεται από αλλοδαπό κατά την άφιξή του σε σημείο εισόδου λιμένος ή αερολιμένος. Στην περίπτωση αυτή, ο αιτών παραμένει στη ζώνη αναμονής καθ' όλο το χρόνο εξέτασης της αιτήσεώς του, ο οποίος δεν μπορεί να υπερβαίνει τις δεκαπέντε (15) ημέρες. Ως ζώνη αναμονής θεωρείται ο χώρος που εκτείνεται από το σημείο επιβίβασης και αποβίβασης, μέχρι το σημείο του διαβατηριακού ελέγχου (...). Με απόφαση των Υπουργών Εμπορικής Ναυτιλίας και Δημόσιας Τάξης ή Δημόσιας Τάξης και Μεταφορών και Επικοινωνιών δύναται να καθορίζεται αντίστοιχα εντός λιμένων ή αερολιμένων και άλλος κατάλληλος χώρος για τη φιλοξενία των αιτουμένων άσυλο. Με απόφαση του Υπουργού Δημόσιας Τάξης δύναται να καθορίζονται ως χώροι φιλοξενίας των αιτουμένων άσυλο και άλλοι κατάλληλοι χώροι που βρίσκονται εκτός λιμένων ή αερολιμένων. 4 (...). 5. Η διαμονή αλλοδαπού, κατά το χρόνο εξέτασης της αίτησης για την αναγνώρισή του ως πρόσφυγα, καθώς και η διαμονή που εγκρίνεται μετά την απόρριψη της αίτησης αναγνώρισης, είναι προσωρινές και διέπονται από τους όρους και τις

προϋποθέσεις που καθορίζονται με απόφαση του Υπουργού Δημόσιας Τάξης. 6 (...) ». Με το άρθρο 24 του αυτού Ν. 1975/1991, το οποίο αντικαταστάθηκε με το άρθρο 1 του Ν. 2452/1996, τροποποιήθηκε με το άρθρο 32 του Ν. 2646/1998 (Α' 236) και διατηρήθηκε σε ισχύ με το άρθρο 72 περίπτωση α' του Ν. 2910/2001, χορηγήθηκε δέσμη εξουσιοδοτήσεων για τη ρύθμιση ζητημάτων αναγομένων στην αναγνώριση αλλοδαπών ως προσφύγων και ορίσθηκαν, ειδικότερα, τα εξής: « 1. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται ύστερα από πρόταση των Υπουργών Εξωτερικών και Δημόσιας Τάξης (...), καθορίζονται: α) Η διαδικασία (κανονική και ταχύρρυθμη) εξέτασης αίτησης αλλοδαπού για την αναγνώρισή του ως πρόσφυγα και την παροχή ασύλου (...). β) (...). 2. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται ύστερα από πρόταση των Υπουργών Υγείας και Πρόνοιας και Δημόσιας Τάξης (...), καθορίζονται: α) Η ίδρυση, διοικητική υπαγωγή, στελέχωση και λειτουργία Κέντρων Προσωρινής Διαμονής των αιτούντων να αναγνωρισθούν ως πρόσφυγες αλλοδαπών. β). Η διοικητική υπαγωγή, στελέχωση και λειτουργία του υφισταμένου στο Λαύριο Αττικής Κέντρου Προσφύγων. γ) (...). 3. Με απόφαση των Υπουργών Υγείας και Πρόνοιας και Δημόσιας Τάξης καθορίζεται ο τρόπος εισαγωγής και ο χρόνος παραμονής στα κέντρα της προηγούμενης παραγράφου των αλλοδαπών που ζητούν να αναγνωρισθούν ως πρόσφυγες, καθώς και κάθε άλλο συναφές θέμα. 4.(...)». Κατ' επίκληση της παρατεθείσης εξουσιοδοτικής διατάξεως της παραγράφου 1 του άρθρου 24 του Ν. 1975/1991 εκδόθηκε το Π.Δ. 61/1999 « Διαδικασίες αναγνώρισης αλλοδαπού ως πρόσφυγα κ.λπ. » (Α' 63), το οποίο ορίζει στο άρθρο 1 παράγραφος 6 τα εξής: « Στον αιτούντα άσυλο επιδίδεται από την αρμόδια για την εξέταση του αιτήματός του Υπηρεσία ενημερωτικό φυλλάδιο σε γλώσσα που κατανοεί. Στο έντυπο αυτό, που εκδίδεται με μέριμνα του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης, περιγράφεται η διαδικασία εξέτασης ασύλου, τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις του, με ιδιαίτερη αναφορά στην υποχρέωσή του να συνεργάζεται στενά και να θέτει εαυτόν στη διάθεση των αρμοδίων αρχών κατά το χρόνο εξέτασης του αιτήματός του [και] οι συνέπειες για τη μη συμμόρφωσή του (...). ». Το αυτό Π.Δ. 61/1999 προβλέπει στο άρθρο 2, τιτλοφορούμενο «Εξέταση αιτημάτων ασύλου – Ενέργειες υπηρεσιών», τα εξής: «1. Αρμόδιες αρχές για να εξετάσουν το αίτημα και να κινήσουν τη διαδικασία παροχής ασύλου είναι οι Υποδιευθύνσεις ή Τμήματα Αλλοδαπών, τα Τμήματα Ασφαλείας των Κρατικών Αερολιμένων και οι Υποδιευθύνσεις ή τα Τμήματα Ασφαλείας των Αστυνομικών Διευθύνσεων. 2 (...). 7. Η αρμόδια για την εξέταση του αιτήματος ασύλου Υπηρεσία εφοδιάζει τον αιτούντα ατελώς με «δελτίο αιτήσαντος άσυλο αλλοδαπού» διάρκειας έξι (6) μηνών, το οποίο ανανεώνεται για ίσο χρόνο από τις κατά το άρθρο 2 παράγραφος 1 του παρόντος διατάγματος αρμόδιες υπηρεσίες του τόπου κατοικίας του, μέχρι την έκδοση οριστικής απόφασης επί του αιτήματός του (...). 8. Καθ' όλη τη διάρκεια της διαδικασίας ο αιτών άσυλο υποχρεούται να παραμένει στον τόπο διαμονής που δήλωσε ή του καθορίσθηκε. Σε περίπτωση αυθαίρετης απομάκρυνσής του, διακόπτεται η διαδικασία

εξέτασης της αίτησής του με απόφαση του Γενικού Γραμματέα του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης, η οποία κοινοποιείται στον ενδιαφερόμενο ως αγνώστου διαμονής. Αν εντός ευλόγου χρόνου, που δεν μπορεί να υπερβεί τους τρεις (3) μήνες από την ημερομηνία εκδόσεως της απόφασης, ο αιτών επανεμφανισθεί στις αρμόδιες Αρχές, προσκομίζοντας επίσημα στοιχεία από τα οποία να αποδεικνύεται ότι η απουσία του οφείλετο σε λόγους ανωτέρας βίας, η παραπάνω απόφαση ανακαλείται και η αίτηση ασύλου εξετάζεται κατ' ουσίαν (...) ». Περαιτέρω, κατ' επίκληση της εξουσιοδοτήσεως της παραγράφου 2 του άρθρου 24 του Ν. 1975/1991 εκδόθηκε το Π.Δ. 266/1999 (Α' 217), τιτλοφορούμενο « Διοικητική υπαγωγή και λειτουργία του υφισταμένου στο Λαύριο Αττικής Κέντρου Προσφύγων κ.λπ. », το οποίο ορίζει στο άρθρο 1 τα εξής: « Το υφιστάμενο στο Λαύριο Αττικής Κέντρο προσφύγων φέρει στο εξής τον τίτλο « Κέντρο Προσωρινής Διαμονής Αιτούντων Άσυλο Αλλοδαπών », υπάγεται διοικητικά και λειτουργεί υπό την εποπτεία του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας. Σκοπός του Κέντρου είναι η παροχή φιλοξενίας στους αλλοδαπούς που καταφεύγουν στο ελληνικό έδαφος και υποβάλλουν αίτηση για αναγνώριση προσφυγικής ιδιότητας (...) ». Το αυτό Π.Δ. 266/1999 προβλέπει στο άρθρο 7 τα εξής: « 1. Προτεραιότητα διαμονής στο Κέντρο έχουν οι αιτούντες άσυλο, των οποίων η αίτηση κρίνεται με την κανονική διαδικασία σύμφωνα με τις ισχύουσες νομοθετικές διατάξεις. 2. Για τη διαμονή στο Κέντρο των υπαγομένων στην ταχύρρυθμη διαδικασία εξέτασης της αίτησης ασύλου, παρέχεται προτεραιότητα στα ηλικιωμένα άτομα, στις μονογονεϊκές, στις πολυμελείς και στις οικογένειες με ανήλικα τέκνα. 3. Οι παρακάτω κατηγορίες αιτούντων άσυλο δύνανται να φιλοξενοούνται στα υφιστάμενα για τους ημεδαπούς κρατικά ιδρύματα: α. άτομα που παρουσιάζουν ψυχολογικά προβλήματα. β. άτομα ηλικίας μικρότερης των 15 ετών που δεν συνοδεύονται από γονέα ή κηδεμόνα. γ. υπερήλικες ή άτομα με ειδικές ανάγκες ». Κατ' επίκληση, ομοίως, της εξουσιοδοτήσεως του άρθρου 24 παράγραφος 2 του Ν. 1975/1991 εκδόθηκε, στη συνέχεια, το Π.Δ. 366/2002 (Α' 313), τιτλοφορούμενο « Ίδρυση Κέντρου Προσωρινής Διαμονής Αιτούντων Άσυλο Αλλοδαπών Προσφύγων στην Αθήνα », το οποίο ορίζει στο άρθρο 1 τα εξής: « 1. Ιδρύεται στην Αθήνα «Κέντρο Προσωρινής Διαμονής Αιτούντων Άσυλο Αλλοδαπών », δυναμικότητας εκατό (100) ατόμων, που υπάγεται διοικητικά και λειτουργεί υπό την εποπτεία του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας. 2. Σκοπός του Κέντρου είναι η παροχή φιλοξενίας στους αλλοδαπούς που καταφεύγουν στο ελληνικό έδαφος και υποβάλλουν αίτηση για αναγνώριση προσφυγικής ιδιότητας (...). 3. Η διαχείριση του Κέντρου ανατίθεται με απόφαση του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας σε εποπτευόμενα από το Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου ή σε νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα που δραστηριοποιούνται σε θέματα προσφύγων ». Το αυτό Π.Δ. 366/2002 ορίζει στο άρθρο 5 τα εξής: « 1. Δικαίωμα διαμονής στο Κέντρο έχουν οι αιτούντες άσυλο, η αίτηση των οποίων κρίνεται με την κανονική διαδικασία σύμφωνα με τις ισχύουσες νομοθετικές διατάξεις, με προτεραιότητα στα ηλικιωμένα άτομα, στις μονογονεϊκές, στις

πολυμελείς και στις οικογένειες με ανήλικα τέκνα. 2. Οι παρακάτω κατηγορίες αιτούντων άσυλο δύνανται να φιλοξενοούνται στα υφιστάμενα για τους ημεδαπούς κρατικά ιδρύματα: α. άτομα που παρουσιάζουν ψυχολογικά προβλήματα. β. άτομα ηλικίας μικρότερης των 15 ετών που δεν συνοδεύονται από γονέα ή κηδεμόνα. γ. υπερήλικες ή άτομα με αναπηρίες ». Τέλος, με την απόφαση Π2α/Γ.Π. οικ. 77689/1.8.2002 των Υφυπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Υγείας και Πρόνοιας (Β' 1059), η οποία τιτλοφορείται «Ανάθεση φιλοξενίας αλλοδαπών προσφύγων αιτούντων άσυλο» και επικαλείται στο προοίμιό της το Ν. 1975/1991, καθώς και τις « ανάγκες της Χώρας για φιλοξενία προσφύγων αιτούντων άσυλο », ανετέθη «η λειτουργία του Κέντρου Προσφύγων του Κοκκινοπηλού Ελασσόνας Λάρισας, δυναμικότητας 120 ατόμων, στον Ελληνικό Ερυθρό Σταυρό, προκειμένου να φιλοξενηθούν άνδρες αλλοδαποί πρόσφυγες αιτούντες άσυλο ».

7. Επειδή, κατά την πρόδηλη έννοια της παρατεθείσης ανωτέρω διατάξεως του άρθρου 2 παράγραφος 8 του Π.Δ. 61/1999, προκύπτουσα εν όψει και των οριζομένων στο άρθρο 31 παράγραφος 2 της Συμβάσεως της Γενεύης: α) Ο ευρισκόμενος στην Ελλάδα αλλοδαπός, ο οποίος υποβάλει αίτηση υπαγωγής του στο προστατευτικό καθεστώς της Συμβάσεως της Γενεύης, οφείλει να δηλώσει στη Διοίκηση συγκεκριμένη διεύθυνση διαμονής, ώστε να είναι δυνατή η επικοινωνία μαζί του κατά τη διάρκεια της διαδικασίας εξετάσεως του αιτήματός του και ευχερής η κοινοποίηση των πράξεων που εκδίδονται στο πλαίσιο της διαδικασίας αυτής, ενώ άρνηση δηλώσεως συγκεκριμένης διεύθυνσεως διαμονής ή αλλαγή της δηλωθείσης διεύθυνσεως χωρίς να ειδοποιηθεί σχετικώς η αρμόδια αρχή συνιστά λόγο διακοπής της διαδικασίας εξετάσεως της αιτήσεως (βλ και Ε.Α. 174/2006). β) Εάν ο ενδιαφερόμενος εκπληρώσει την υποχρέωσή του προς δήλωση συγκεκριμένης διεύθυνσεως διαμονής, μπορεί να του επιβληθεί υποχρέωση να εγκατασταθεί και να διαμείνει σε άλλον τόπο, εάν, κατά την ειδικώς και πλήρως αιτιολογούμενη κρίση της Διοικήσεως, η διαμονή του ενδιαφερομένου στο δηλωθέντα από αυτόν τόπο θέτει σε κίνδυνο τη δημόσια τάξη και ασφάλεια (πρβλ. τα οριζόμενα στο άρθρο 7 παράγραφοι 1, 2 και 3 της οδηγίας 2003/9/ΕΚ του Συμβουλίου, με τίτλο « Ελάχιστες απαιτήσεις για την υποδοχή των αιτούντων άσυλο στα κράτη μέλη », ΕΕ L 31 ? πρβλ. και Ε.Α 495/2000). Οι μνημονευθείσες, εξ άλλου, στην προηγούμενη σκέψη διατάξεις περί ιδρύσεως και λειτουργίας των Κέντρων Προσφύγων, δεν μπορούν να αποτελέσουν έρεισμα για την έκδοση πράξεως, με την οποία επιβάλλεται σε αλλοδαπούς, εκ μόνου του λόγου ότι οι αιτήσεις τους περί υπαγωγής στο καθεστώς της Συμβάσεως της Γενεύης αξιολογούνται, από τις αστυνομικές αρχές που τις παρέλαβαν, ως προδήλως αβάσιμες, η υποχρέωση να μεταβούν και να παραμείνουν, επί ποινή διακοπής της διαδικασίας εξετάσεως του αιτήματός τους, στα ανωτέρω Κέντρα. Και τούτο, διότι, ανεξαρτήτως του ζητήματος αν η επιβολή τέτοιας υποχρεώσεως θα ήταν συμβατή με τη Σύμβαση της Γενεύης, πάντως, τα Κέντρα αυτά έχουν ιδρυθεί, όπως ευθέως προκύπτει από το γράμμα των σχετικών διατάξεων, ως κέντρα φιλοξενίας των αλλοδαπών

εκείνων, οι οποίοι, μέχρι να κριθεί το αίτημα αναγνωρίσεως των ως προσφύγων, δεν επιθυμούν ή δεν έχουν τη δυνατότητα να διαμείνουν εκτός των λόγω Κέντρων. Τα Κέντρα Προσφύγων δεν έχουν, επομένως, ιδρυθεί, με τις ανωτέρω διατάξεις, ως κέντρα, στα οποία είναι υποχρεωμένοι, επί ποινή διακοπής της διαδικασίας εξετάσεως του αιτήματός τους, να παραμείνουν αλλοδαποί, οι οποίοι επιθυμούν και έχουν τη δυνατότητα να διαμείνουν αλλού μέχρι την ολοκλήρωση της διαδικασίας, όταν, μάλιστα, η Διοίκηση δεν επικαλείται ότι το μέτρο τούτο επιβάλλει ειδικός και πλήρως αιτιολογούμενος λόγος δημοσίου συμφέροντος (άλλο είναι, βεβαίως, το ζήτημα ότι, εν όψει των οριζόμενων στο άρθρο 2 παράγραφος 8 του Π.Δ. 61/1999, όταν ο φιλοξενούμενος σε Κέντρο αλλοδαπός απομακρυνθεί από το Κέντρο χωρίς να δηλώσει άλλη διεύθυνση διαμονής, μπορεί να στοιχειοθετηθεί λόγος διακοπής της διαδικασίας εξετάσεως του αιτήματός του ? βλ. σχετικώς και άρθρα 8 παράγραφος 1 του Π.Δ. 266/1999 και 6 παράγραφος 1 του Π.Δ. 366/2002). Είναι χαρακτηριστικό, από της εξεταζομένης απόψεως, ότι το άρθρο 5 παράγραφος 1 του Π.Δ. 366/2002 κάνει λόγο περί « δικαιώματος διαμονής » στο Κέντρο Προσφύγων Αθηνών και ορίζει κατηγορίες αλλοδαπών, στις οποίες αναγνωρίζεται προτεραιότητα κατά την άσκηση του δικαιώματος τούτου, ενώ το άρθρο 7 παράγραφος 2 του Π.Δ. 266/1999, αναφερόμενο ειδικώς στους υπαγομένους στην ταχύρρυθμη διαδικασία εξετάσεως του αιτήματός των αλλοδαπούς (μεταξύ των οποίων περιλαμβάνονται, κατά το άρθρο 25 παράγραφος 2 περίπτωση α' του Ν. 1975/1991, και εκείνοι των οποίων η αίτηση αξιολογείται ως προδήλως αβάσιμη από την αστυνομική αρχή που την παρέλαβε), δεν προβλέπει την άνευ ετέρου υποχρέωσή τους να διαμείνουν στο Κέντρο Προσφύγων Λαυρίου, αλλά προβλέπει ότι ορισμένοι από τους ανήκοντες στην κατηγορία αυτή αλλοδαποί (όπως ηλικιωμένοι, γονείς με ανήλικα τέκνα κ.λπ.) γίνονται κατά προτεραιότητα δεκτοί στο Κέντρο. Τέλος, πράξη, με την οποία επιβάλλεται σε αλλοδαπό η υποχρέωση να μεταβεί και να διαμείνει, επί ποινή διακοπής της διαδικασίας εξετάσεως της αιτήσεως αναγνωρίσεως του ως πρόσφυγα, σε ένα από τα ανωτέρω Κέντρα (και τούτο, παρά το ότι ο εν λόγω αλλοδαπός έχει δηλώσει συγκεκριμένη διεύθυνση διαμονής στην Ελλάδα και δεν συντρέχει ειδικός και πλήρως αιτιολογούμενος λόγος δημοσίου συμφέροντος, ως εκ του οποίου δεν πρέπει να διαμείνει στην τελευταία αυτή διεύθυνση) δεν μπορεί, οπωσδήποτε, να βρει έρεισμα στις ευρισκόμενες στο φάκελο, υπ' αριθμ. 5401/1-513621/22.7.2004, 5401/1-226636/30.3.2005 και 5401/1-229015/ 5.6.2005 διαταγές του Προϊσταμένου της Διευθύνσεως Αλλοδαπών του Αρχηγείου της Ελληνικής Αστυνομίας, οι οποίες αναφέρουν ότι τέτοια υποχρέωση επιβάλλεται σε αλλοδαπό, του οποίου η αίτηση υπαγωγής στη Σύμβαση της Γενεύης αξιολογείται, από την αστυνομική αρχή που την παρέλαβε, ως « καταχρηστική ». Πράγματι, κατά το μέρος που προβλέπουν την επιβολή, σε τελούντα υπό τις περιγραφείσες ανωτέρω συνθήκες αλλοδαπό, της εν λόγω υποχρεώσεως, (υποχρεώσεως, η οποία, κατά τα ήδη αναφερθέντα, ούτε προβλέπεται από τις ισχύουσες περί προσφύγων νομοθετικές και κανονιστικές διατάξεις ούτε μπορεί να συναχθεί από αυτές

ερμηνευτικώς), οι διαταγές αυτές εισάγουν, το πρώτον, γενικές και αφηρημένες ρυθμίσεις και συνιστούν, κατά συνέπεια, διοικητικές πράξεις κανονιστικού χαρακτήρα. Εν όψει τούτου και δεδομένου ότι, κατά πάγια νομολογία (βλ., ενδεικτικώς, ΣτΕ 4108-9/1999 Ολομελείας, 3136/1989 Ολομελείας, 2999/1988 Ολομελείας), συστατικό στοιχείο του κύρους όχι μόνον των τυπικών νόμων και των προεδρικών διαταγμάτων αλλά και όλων των διοικητικών πράξεων κανονιστικού χαρακτήρα, αποτελεί, κατά τα άρθρα 42 παράγραφος 1 και 35 παράγραφος 1 του Συντάγματος, η δημοσίευσή τους στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, οι προμνησθείσες διαταγές του Προϊσταμένου της Διευθύνσεως Αλλοδαπών του Αρχηγείου της Ελληνικής Αστυνομίας, είναι, εφ' όσον δεν προκύπτει δημοσίευσή τους στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, ανυπόστατες κατά το μέρος που εισάγουν τις ως άνω ρυθμίσεις και δεν μπορούν, κατά συνέπεια, να παράσχουν έρεισμα στην έκδοση διοικητικών πράξεων ατομικού χαρακτήρα? τούτο δε, ανεξαρτήτως του ότι οι εν λόγω διαταγές έχουν εκδοθεί από όργανο στο οποίο δεν έχει, εν πάση περιπτώσει, χορηγηθεί νομοθετική εξουσιοδότηση προς κανονιστική ρύθμιση των κρίσιμων εν προκειμένω ζητημάτων.

8. Επειδή, όπως ήδη αναφέρθηκε στη δεύτερη σκέψη, ο αιτών, ο οποίος είναι υπήκοος Αρμενίας, εισήλθε λάθρα στην Ελλάδα την 14.10.2005 και υπέβαλε, την 31.10.2005, στην Υποδιεύθυνση Αλλοδαπών της Διευθύνσεως Ασφαλείας Θεσσαλονίκης, αίτηση αναγνωρίσεως του ως πρόσφυγα υπό την έννοια της Διεθνούς Συμβάσεως της Γενεύης. Αυθημερόν εκδόθηκε η ήδη προσβαλλομένη πράξη («υπηρεσιακό σημείωμα») του Διευθυντή του Τμήματος Αλλοδαπών Θεσσαλονίκης, με την οποία: α) Καθορίσθηκε ως τόπος διαμονής του αιτούντος το Κέντρο Υποδοχής και Φιλοξενίας Αιτούντων Άσυλο, το οποίο βρίσκεται στον Κοκκινοπηλό Ελασσόνος Λαρίσης β) Διετάχθη ο αιτών να μεταβεί, εντός πενθημέρου, στο ως άνω Κέντρο και να παραμείνει εκεί καθ' όλη τη διάρκεια της διαδικασίας εξετάσεως του αιτήματός του από την Αστυνομική Διεύθυνση Λαρίσης γ) Ορίσθηκε ότι « σε περίπτωση αυθαίρετης απομάκρυνσής του από το Κέντρο θα διακοπεί η διαδικασία εξέτασης του αιτήματός του, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 2 παράγραφος 8 του Π.Δ. 61/1999 ». Εν όψει, όμως, των εκτιθεμένων στην προηγούμενη σκέψη, η προσβαλλομένη πράξη του Διευθυντή του Τμήματος Αλλοδαπών Θεσσαλονίκης είναι, όπως βασίμως προβάλλεται, προδήλως παράνομη, λαμβανομένων υπ' όψη και των εξής στοιχείων: α) Από τα στοιχεία του φακέλου προκύπτει ότι, με την κατατεθείσα την 31.10.2005 αίτηση αναγνωρίσεως του ως πρόσφυγα, ο αιτών είχε εκπληρώσει την υποχρέωσή του να δηλώσει συγκεκριμένη διεύθυνση διαμονής, δηλώνοντας ότι διαμένει επί της οδού ..., όπου, κατά τα εκτιθέμενα στο δικόγραφο, κατοικεί ο εξάδελφος του αιτούντος ..., ο οποίος είναι έλληνας υπήκοος. Εν όψει τούτου, δεν ασκεί επιρροή, από της εξεταζομένης απόψεως, το ότι, όπως εκτίθεται στην από 7.12.2005 έκθεση του Αναπληρωτή Προϊσταμένου της Υποδιευθύνσεως Αλλοδαπών Θεσσαλονίκης, ο αιτών εισήλθε στην Ελλάδα την 14.10.2005 και, επομένως, « δεν διέμενε στη δηλωθείσα διεύθυνση κατοικίας στη Θεσσαλονίκη επί

μακρόν χρονικό διάστημα ούτε είχε κάποια συγκεκριμένη εργασία, ώστε να αποβαίνει εις βάρος του η μετακίνησή του στο Κέντρο Υποδοχής». Δεν ασκούν, ομοίως, επιρροή, προεχόντως διότι δεν βρίσκουν έρεισμα στα στοιχεία του φακέλου, τα εκτιθέμενα στο 4/552524 – 237447/22.12.2005 έγγραφο της Διευθύνσεως Αλλοδαπών της Ελληνικής Αστυνομίας προς το Συμβούλιο της Επικρατείας περί του ότι η Υποδιεύθυνση Αλλοδαπών Θεσσαλονίκης εξέδωσε την προσβαλλομένη πράξη « στο πλαίσιο των μέτρων υποδοχής – φιλοξενίας που προβλέπονται για τους άστεγους αιτούντες άσυλο » επειδή εξακρίβωσε ότι ο αιτών «εστερείτο καταλύματος». β) Ούτε από την προσβαλλομένη πράξη ούτε από προγενέστερα αυτής στοιχεία προκύπτει ότι η Διοίκηση θεωρεί ότι συντρέχει ειδικός λόγος δημοσίου συμφέροντος, ως εκ του οποίου ο αιτών δεν πρέπει να διαμείνει στην δηλωθείσα από αυτόν διεύθυνση. Τέτοιον ειδικό λόγο δεν συνιστούν, οπωσδήποτε, τα εκτιθέμενα στην προμνησθείσα, από 7.12.2005 έκθεση του Αναπληρωτή Προϊσταμένου της Υποδιευθύνσεως Αλλοδαπών Θεσσαλονίκης (μεταγενέστερη, άλλωστε, της προσβαλλομένης πράξεως) περί του ότι η διαμονή του αιτούντος στο Κέντρο Προσφύγων « του εξασφαλίζει ασφάλεια (...) και τον προστατεύει από το να καταστεί αντικείμενο εκμετάλλευσης από άλλα άτομα, τα οποία θα επιχειρούσαν ενδεχομένως να «αξιοποιήσουν» την ευκαιρία που τους παρέχει η ευάλωτη θέση του αλλοδαπού και η εκ των πραγμάτων άσχημη οικονομική του κατάσταση ». γ) Τα εκτιθέμενα στην αυτή ως άνω έκθεση του Αναπληρωτή Προϊσταμένου της Υποδιευθύνσεως Αλλοδαπών Θεσσαλονίκης περί του ότι το αίτημα αναγνώρισεως του αιτούντος ως πρόσφυγα αξιολογήθηκε, από την υπηρεσία (Υποδιεύθυνση Αλλοδαπών Θεσσαλονίκης) στην οποία υπεβλήθη, ως « προδήλως αβάσιμο και καταχρηστικό, επειδή οι περί διώξεων ισχυρισμοί του αιτούντος ήσαν ανυπόστατοι » δεν μπορούν, για τους λόγους που έχουν ήδη εκτεθεί στην προηγουμένη σκέψη, να παράσχουν νόμιμο και επαρκές αιτιολογικό έρεισμα στην προσβαλλομένη πράξη. Υπό τα ανωτέρω δεδομένα και εν όψει των οριζομένων στο άρθρο 52 παράγραφοι 6, 7 και 8 του Π.Δ. 18/1989, η Επιτροπή Αναστολών διατάσσει τη Διοίκηση να συνεχίσει την εξέταση του αιτήματος που έχει υποβάλει ο αιτών, ανεξαρτήτως της συμμορφώσεώς του ή μη προς τα επιτασσόμενα με την προσβαλλομένη πράξη. Εξ άλλου, δεδομένου ότι στο άρθρο 2 παράγραφος 7 του Π.Δ. 61/1999 και στο άρθρο 4 του Π.Δ. 189/1998 (Α' 140) προβλέπεται η χορήγηση, στα πρόσωπα, των οποίων εκκρεμεί αίτηση υπαγωγής στο προστατευτικό καθεστώς της Διεθνούς Συμβάσεως της Γενεύης, σχετικού ειδικού δελτίου («δελτίου αιτήσαντος άσυλο αλλοδαπού»), με το οποίο αφ' ενός μεν παρέχεται στα πρόσωπα αυτά το δικαίωμα να απασχολούνται προσωρινά, προς κάλυψη αμέσων βιοτικών αναγκών τους, αφ' ετέρου δε τους εξασφαλίζεται, εφ' όσον πληρούνται ορισμένες επί πλέον προϋποθέσεις (βλ. σχετικώς άρθρα 15 έως 17 του Π.Δ. 266/1999), η παροχή δωρεάν ιατροφαρμακευτικής περιθάλψεως, η Επιτροπή Αναστολών διατάσσει, επίσης, τη Διοίκηση να αποκαταστήσει πλήρως την κατάσταση στην οποία έπρεπε, κατά νόμον, να ευρίσκεται ο αιτών λόγω της εκ μέρους του υποβολής αιτήματος

υπαγωγής στο προστατευτικό καθεστώς της Συμβάσεως της Γενεύης, δια της χορηγήσεως σε αυτόν (εάν δεν του έχει ήδη χορηγηθεί) του προβλεπόμενου στις ανωτέρω διατάξεις «δελτίου αιτήσαντος άσυλο αλλοδαπού».

Δ ι ά τ α ύ τ α

- Δέχεται την υπό κρίση αίτηση.
- Διατάσσει τα διαλαμβανόμενα στο αιτιολογικό της παρούσης μέτρα.
- Διατάσσει την απόδοση του καταβληθέντος παραβόλου.
- Επιβάλλει στο Δημόσιο τη δικαστική δαπάνη του αιτούντος, η οποία ανέρχεται στο ποσό των τριακοσίων πενήντα (350) ευρώ.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στην Αθήνα την 22α Μαΐου 2006

Ο Πρόεδρος του Δ΄ Τμήματος

Η Γραμματέας του Δ΄ Τμήματος

Μ. Βροντάκης

Α. Τριάδη

και εκδόθηκε στις 17 Ιουλίου 2006.

Ο Πρόεδρος του Α΄ Τμήματος Διακοπών

Η Γραμματέας του Δ΄ Τμήματος

Δ. Κωστόπουλος

Α. Τριάδη